I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2597/1999 VAN DE RAAD

van 6 december 1999

tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) uit India en tot definitieve inning van het ingestelde voorlopige recht

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2026/97 van de Raad van 6 oktober 1997 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap [1] (hierna „de basisverordening" genoemd), inzonderheid op artikel 15,

Na overleg in het kader van het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Bij Verordening (EG) nr. 1810/1999 [2] van de Commissie (hierna „de verordening voorlopig recht" genoemd) werd een voorlopig compenserend recht ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie) in de Gemeenschap uit India die wordt ingedeeld onder de GN codes 3920 62 19 en 3920 62 90.

(2) Na de instelling van het voorlopige compenserende recht werd commentaar ingediend door de volgende Indiase exporteurs/producenten die aan het onderzoek medewerkten: Ester Industries Ltd, Flex Industries Ltd, Garware Polyester Ltd, India Polyfilms Ltd, Jindal Polyester Ltd (verbonden bedrijven), MTZ Polyesters Ltd, Polyplex Corp. Ltd (hierna „de Indiase exporteurs/producenten" genoemd), door de regering van India (hierna de „RVI" genoemd), de producenten van de Gemeenschap die de klagende partij vormen (hierna „de bedrijfstak van de Gemeenschap" genoemd) en twee bedrijven die PET-folie verwerken.

(3) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 11, lid 5, van de basisverordening verzochten alle bovenstaande partijen met uitzondering van één verwerkend bedrijf om te worden gehoord hetgeen hun werd toegestaan.

(4) Een verwerkend bedrijf dat zich niet bekendmaakte in een eerder stadium reageerde op de instelling van de voorlopige maatregelen.

(5) De Commissie verzamelde en verifieerde verder alle gegevens die zij voor de definitieve bevindingen noodzakelijk achtte.

(6) De mondelinge en schriftelijke standpunten die werden ingediend na de instelling van de voorlopige maatregelen en na de bovenstaande mededelingen werden onderzocht en waar nodig werden ze in aanmerking genomen voor de definitieve bevindingen.

2. PRODUCT

(7) In overweging 7 van de verordening voorlopig recht werd het onderzochte product omschreven als polyethyleentereftalaatfolie (PET-folie).

(8) In overweging 8 werd verder medegedeeld dat het product door de bedrijfstak zelf werd ingedeeld in verschillende segmenten, met name producten voor magnetische toepassingen, voor verpakkingsdoeleinden, voor elektrische en fotografische toepassingen en voor andere industriële doeleinden en dat het product ten behoeve van het onderzoek werd ingedeeld in verschillende typen volgens marktsegment, dikte, bekledingskenmerken, oppervlaktebehandeling, mechanische eigenschappen en helderheid/opaciteit.

(9) Na de instelling van de voorlopige maatregelen ontving de Commissie een verzoek van de bedrijfstak van de Gemeenschap om niet alleen de typen te onderzoeken die werden ingedeeld onder de GN codes 3920 62 19 en 3920 62 90 die in de verordening voorlopig recht werden vermeld maar tevens onderzoek te verrichten naar de PET-film die is ingedeeld onder de GN codes 3920 62 11 en 3920 62 13. De Indiase exporteurs/producenten waren tegen de uitbreiding van het onderzoek tot deze twee extra codes en voerden hierbij aan dat de PET-folie die onder deze codes wordt ingedeeld, niet kan worden vervangen door de PET-folie die onder de twee andere codes, met name 3920 62 19 en 3920 62 90 wordt ingedeeld. Ze wezen erop dat alleen deze laatstgenoemde codes in de klacht van de bedrijfstak van de Gemeenschap waren opgenomen en dat de twee andere codes niet specifiek in de klacht waren opgenomen omdat de producten die onder deze codes worden ingedeeld niet verwisselbaar zijn met de producten die worden ingedeeld onder de GN codes 3920 62 19 en 3920 62 90.

[1] PB L 288 van 21.10.1997, blz. 1.
[2] PB L 219 van 19.8.1999, blz. 14.

(10) Op basis van de gegevens die in de loop van het onderzoek werden verzameld, besloot de Commissie de producten van de GN codes 3920 62 11 en 3920 62 13 niet in het onderzoek op te nemen omdat geen gegevens waren overgelegd waaruit bleek dat de claim van de bedrijfstak van de Gemeenschap, met name dat deze producten door andere vervangen konden worden, juist was.

3. **SUBSIDIES**

3.1. ALGEMENE OPMERKINGEN

3.1.1. **Toevoeging van rente bij de berekening van het voordeel**

(11) De exporteurs/producenten verzochten de rente die was toegevoegd bij de berekening van het totale voordeel dat de verschillende regelingen telkens hadden opgeleverd niet in aanmerking te nemen. Zij voerden aan dat de toevoeging van rente niet gerechtvaardigd was, strijdig was met de bepalingen van de overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen (OSCM) en krachtens artikel VI, lid 3, van de GATT 1994 verboden was. De berekeningsrichtsnoeren van de Commissie zouden in dit opzicht ongeldig zijn.

(12) De juridische basis voor de verhoging van het nominale bedrag van de subsidie met rente wordt gevormd door artikel 5 en artikel 6 van de basisverordening. In artikel 5 is bepaald dat de hoogte van tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies wordt berekend in termen van het door de ontvanger daarmee verkregen voordeel waarvan het bestaan wordt vastgesteld in het onderzoektijdvak voor de subsidiëring. In artikel 6 waarin artikel 14 van de OSCM wordt overgenomen, worden de regels vastgesteld voor de berekening van het voordeel voor de ontvanger van bepaalde soorten subsidies. Voor alle soorten subsidies die in artikel 6 worden opgesomd, met name de deelneming in aandelenkapitaal, een door de overheid verstrekte lening, een door de overheid verstrekte garantie voor een lening, de levering van goederen, de verrichting van diensten of de aankoop van goederen door de overheid, wordt voor de vaststelling van het voordeel steeds verwezen naar de kosten voor vergelijkbare middelen op de commerciële markt. Indien dus het principe dat in artikel 6 als algemene regel voor alle soorten subsidies is vervat, wordt toegepast, moeten bij de berekening van het totale voordeel voor de ontvanger de kosten voor het lenen van de middelen tegen commerciële tarieven in aanmerking worden genomen.

(13) Uitgedrukt als een nominale waarde tijdens ht onderzoektijdvak zijn alle subsidies feitelijk gelijkwaardig aan leningen. Aangezien niet aflosbare leningen op de commerciële markt niet beschikbaar zijn, zou de begunstigde, bij gebrek aan een dergelijke lening het gelijkwaardige bedrag op de commerciële markt moeten lenen en met rente, na verloop van tijd, moeten terugbetalen. Het is dit element van het voordeel dat wordt ingevuld door aan het nominale bedrag van de subsidie rente toe te voegen.

(14) In deze aanpak is specifiek voorzien in de richtsnoeren van de Commissie voor de berekening van de subsidie in het kader van onderzoeken met het oog op compenserende rechten (berekeningsrichtsnoeren) [1] en wel in de volgende zin: „De nominale waarde van het bedrag van de subsidie moet derhalve door toepassing van de normale commerciële rentevoet naar de waarde van deze subsidie in het onderzoektijdvak worden omgerekend"; deze praktijk is bij de Gemeenschap gebruikelijk en werd in een aantal vroegere gevallen gevolgd.

(15) In artikel VI, lid 3, van de GATT 1994 dat overgenomen wordt in artikel 19, lid 4, van de OSCM is uitsluitend bepaald dat de rechten die worden geheven niet hoger mogen zijn dan de subsidie. Het bedrag van de subsidie wordt berekend in termen van het voordeel voor de ontvanger waarvan het bestaan wordt vastgesteld in het onderzoektijdvak voor de subsidiëring (artikel 14 OSCM). Aangezien het bedrijf profiteerde van het feit dat het de middelen niet op de financiële markt moest betrekken, dient het bedrag van het voordeel ook een rente-element te omvatten. Aangezien het bedrag van het voordeel (inclusief rente) gelijkgeschakeld wordt met het bedrag van de subsidie en het compenserende recht wordt berekend aan de hand van de vastgestelde subsidiëringsmarge wordt artikel VI, lid 3, van de GATT 1994 door de toevoeging van rente volledig nageleefd.

(16) Om deze redenen wordt het verzoek om het renteelement niet in aanmerking te nemen bij de berekening van het voordeel dat de verschillende regelingen opleveren van de hand gewezen.

3.1.2 **Specificiteit van de verschillende regelingen**

(17) De exporteurs/producenten voerden aan dat de veronderstelling die is neergelegd in artikel 2, lid 3, van de OSCM, met name dat subsidies die afhankelijk zijn van uitvoerprestaties specifiek zijn, niet ipso facto opgaat aangezien in artikel 27, lid 2, van de OSCM is bepaald, dat het verbod op subsidies die afhankelijk zijn van uitvoerprestaties niet geldt voor ontwikkelingslanden. India is een van de landen die zijn opgesomd in bijlage VII bij de OSCM en derhalve zouden de uitvoersubsidies die door de Indiase regering (RVI) worden toegekend niet verboden zijn. Tengevolge daarvan zou de Commissie positieve bewijzen moeten aanvoeren dat de regelingen in kwestie specifiek zijn.

(18) In artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening is duidelijk bepaald dat subsidies die, rechtens of in feite, uitsluitend of als één van verscheidene andere voorwaarden, van uitvoerprestaties afhankelijk zijn, met inbegrip van de in bijlage I genoemde subsidies, geacht worden specifiek te zijn. Deze voorwaarde werd voor elk van de regelingen in deze procedure afzonderlijk onderzocht.

[1] PB C 394 van 17.12.1998, blz. 7.

3.2. DE VERSCHILLENDE REGELINGEN

3.2.1. **Passbook-regeling**

(19) De regering van India (RVI) en de exporteurs/producenten brachten argumenten naar voren in verband met deze regeling die is beschreven in de overwegingen 12 tot 19 van de verordening voorlopig recht. Deze argumenten hoeven niet te worden behandeld omdat het voordeel dat werd verworven uit hoofde van deze regeling niet werd opgenomen in het bedrag van het recht dat voorlopig werd vastgesteld om de redenen die werden opgesomd in overweging 24 van de verordening voorlopig recht. Bijgevolg worden geen maatregelen ingesteld ten aanzien van het voordeel dat uit hoofde van deze regeling werd verworven en een definitieve bevinding is derhalve overbodig.

3.2.2. **Duty Entitlement Passbook regeling — DEPB-pre-exportregeling**

(20) De RVI en de exporteurs/producenten brachten argumenten naar voren in verband met deze regeling die werd beschreven in de overwegingen 26 tot 30 van de verordening voorlopig recht.

(21) Er werd met name aangevoerd dat de DEPB-pre-exportregeling een geoorloofde kwijtschelding/terugbetalingsregeling is volgens de bepalingen van de basisverordening en als zodanig geen aanleiding geeft tot tegenmaatregelen. Tevens werd aangevoerd dat indien werd vastgesteld dat de regeling wel aanleiding geeft tot tegenmaatregelen, uitsluitend het extra terugbetaalde bedrag als basis voor de berekening van het voordeel in aanmerking mocht worden genomen en dat de Commissie had moeten onderzoeken of het terugbetaalde bedrag inderdaad hoger was dan het bedrag van de invoerheffingen op de bij de productie van het exportproduct verbruikte inputs.

(22) De DEPB-pre-exportregeling is geen geoorloofde terugbetalingsregeling voor vervangende „inputs" in de zin van het bepaalde in de basisverordening hoewel aan de regeling de voorwaarde van „werkelijk verbruik" is verbonden. Fundamenteel is het een regeling die op waarde en niet op hoeveelheden is gebaseerd. Het DEPB-bedrag waarvoor vrij stelling van invoerrechten wordt verleend, is niet berekend in verhouding tot specifieke fysieke hoeveelheden van inputs die daadwerkelijk zijn verbruikt of zullen worden verbruikt in het productieproces. Concreet worden de inputs bepaald aan de hand van de „Standard Input/Output Norms (SION)" waarbij de nominale kostprijzen worden vastgesteld op basis van de waarden van de inputs die ingevoerd moeten worden om een bepaald product te vervaardigen. Zodra het DEPB-bedrag voor een bepaald afgewerkt product werd vastgesteld kunnen de inputs worden ingevoerd met vrijstelling van rechten in het kader van een „DEPB-pre-export"-vergunning. Er is geen sprake van een mechanisme dat een exporteur/producent zou verhinderen de verhoudingen tussen de door hem werkelijk ingevoerde inputs te wijzigen aangezien hij er alleen op moet toezien het algemene toegestane creditplafond niet te overschrijden.

(23) Bovendien bestaat ook niet de verplichting de verschillende inputs waarvoor credit werd verleend ook werkelijk in te voeren. De enige beperking op de hoeveelheden van een bepaalde input die in het kader van de regeling wordt ingevoerd, is de waarde in de verleende vergunning en de verplichting het afgewerkte product uit te voeren. Het is derhalve niet noodzakelijk dat de ingevoerde inputs die worden vervangen qua hoeveelheid, kwaliteit en eigenschappen gelijk zijn aan de binnenlandse.

(24) Een bedrijf dat zijn inputs tegen een lagere waarde kan verkrijgen of sommige van zijn inputs op de binnenlandse markt inkoopt, zou vrij van rechten inputs kunnen invoeren die gebruikt zouden kunnen worden voor de binnenlandse productie of verkoop aangezien er geen verband zou bestaan tussen de werkelijk ingevoerde hoeveelheden en die welke in de SION zijn vastgesteld. Er waren geen bewijzen van een doeltreffend systeem of een doeltreffende procedure aan de hand waarvan kan worden bevestigd welke met vrijstelling van rechten ingevoerde inputs werkelijk in het productieproces van het uitgevoerde afgewerkte product worden gebruikt en in welke hoeveelheden. Bovendien werd vastgesteld dat de afboeking die eventueel plaatsvindt wanneer de goederen worden uitgevoerd, niet plaatsvindt op basis van de hoeveelheden met vrijstelling van rechten ingevoerde hoeveelheden inputs die in het productieproces van de uitgevoerde producten worden gebruikt maar veeleer op basis van de veronderstelde standaardwaarde van de inputs van het uitgevoerde product.

(25) Zelfs indien de DEPB-pre-exportregeling beschouwd moet worden als een terugbetalingsregeling, zoals wordt beweerd, moet volgens bijlage II, deel II, punt 5 en bijlage III, deel II, punt 3 bij de basisverordening de overheid van het exportland dat geen verificatiesysteem kent, een verder onderzoek naar de werkelijke „inputs" of transacties instellen om na te gaan of te veel is betaald. Aangezien, zoals hierboven werd uiteengezet, een dergelijk verificatiesysteem aan de hand waarvan kan worden nagegaan welke hoeveelheden inputs werden ingevoerd niet bestaat, moest de RVI tot een dergelijk onderzoek overgaan. De RVI heeft een dergelijk onderzoek niet uitgevoerd. De Commissie heeft daarom niet onderzocht of het terugbetaalde bedrag inderdaad hoger was dan het bedrag van de invoerheffingen op de bij de productie van het exportproduct verbruikte „inputs".

(26) Hoe het ook zij, de kwijtschelding van invoerheffingen voor een hoger bedrag vormt alleen de basis voor de berekening van het bedrag van het voordeel bij bonafide terugbetalingsregelingen en bonafide terugbetalingsregelingen voor vervangende „inputs". Aangezien werd aangetoond dat de DEPB-pre-exportregeling geen terugbetalingsregeling of terugbetalingsregeling voor vervangende inputs is in de zin van bijlage I, onder i), en bijlage II en III bij de basisverordening is het voordeel gelijk aan het totale bedrag aan kwijtgescholden invoerrechten en niet aan het bedrag van de terugbetaling waarmee de invoerrechten worden overschreden.

(27) Aangezien de DEPB-pre-exportregeling betrekking heeft op inkomsten waarvan de overheid afstand doet maar die haar normaal toekomen, wordt de regeling beschouwd als een regeling waarbij subsidies worden verleend ingevolge artikel 2, lid 1, onder a) ii) van de basisverordening. Aangezien subsidies in het kader van de regeling niet verworven kunnen worden zonder een belofte tot uitvoer is de subsidie rechtens afhankelijk van uitvoerprestaties in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening en derhalve specifiek.

Berekening van het subsidiebedrag

(28) Het voordeel voor de producenten/exporteurs werd berekend zoals uiteengezet in overweging 23 van de verordening voorlopig recht; de kosten van de aanvragen werden extra in aanmerking genomen zoals door de exporteurs/producenten werd verlangd. Deze extra bedragen hadden evenwel geen invloed op de berekende voorlopige subsidiëringsmarges.

(29) Twee bedrijven profiteerden van deze regeling tijdens het onderzoekstijdvak en kregen subsidies van 1,31 % en 6,84 %.

3.2.3. **Duty Entitlement Passbook regeling — DEPB-post-exportregeling**

(30) De RVI en de exporteurs/producenten dienden standpunten in in verband met deze regeling die werd beschreven in de overwegingen 37 tot 39 van de verordening voorlopig recht.

(31) Zij voerden met name aan dat de DEPB-post-exportregeling een geoorloofde terugbetalingsregeling voor vervangende inputs is aangezien de creditbedragen in het kader van de DEPB-post-exportregeling uitsluitend worden toegestaan overeenkomstig de SION. Volgens bijlage I, onder i), bij de basisverordening zou in het kader van een terugbetalingsregeling gebruik mogen worden gemaakt van eenzelfde hoeveelheid binnenlandse „inputs" van dezelfde kwaliteit en met dezelfde eigenschappen als de ingevoerde „inputs". Zij voerden ook aan dat de voor accijnzen bevoegde autoriteiten in staat waren na te gaan welke ingevoerde inputs in het uitgevoerde product zijn verwerkt. Bijgevolg zou de DEPB-post-exportregeling een geoorloofde terugbetalingsregeling zijn voor vervangende inputs in het kader van bijlage II bij de basisverordening.

(32) Er zij aan herinnerd dat, in tegenstelling tot de DEPB-pre-exportregeling aan deze regeling geen voorwaarde van „werkelijk verbruik" is verbonden. De creditbedragen in het kader van de DEPB-post-exportregeling worden berekend als een percentage van de waarde van uitgevoerde afgewerkte producten. De credits die op deze wijze worden verworven kunnen gebruikt worden voor de afboeking van normaal verschuldigde douanerechten bij de invoer van ongeacht welke goederen (met uitzondering van de goederen van de negatieve lijst.) De regeling wordt niet beperkt tot goederen die gebruikt worden bij de productie van het uitgevoerde product. De ingevoerde goederen kunnen op de binnenlandse markt worden verkocht of op een andere wijze worden gebruikt. Bovendien zijn vergunningen en bijgevolg creditbedragen vrij overdraagbaar.

(33) Bijgevolg kan geconcludeerd worden dat de DEPB-post-exportregeling geen terugbetalingsregeling of terugbetalingsregeling voor vervangende inputs is in de zin van bijlage I, onder i), en de bijlage II en III bij de basisverordening.

(34) De RVI voerde ook aan dat de regeling slechts als een uitvoersubsidie moet worden beschouwd voorzover in het kader van deze regeling invoerrechten worden terugbetaald voor een hoger bedrag dan dat van de invoerheffingen die worden geheven op de ingevoerde inputs die bij de productie van het exportproduct worden verbruikt en dat de Commissie haar verplichting, met name het berekenen van dit hogere bedrag, niet was nagekomen.

(35) Dit argument wordt van de hand gewezen om de redenen die ook in overweging 26 werden aangegeven.

Berekening van het subsidiebedrag

(36) De RVI voerde aan dat indien een onderneming haar vergunningen verkoopt, de Commissie het voordeel voor de exporteurs/producenten dient te berekenen aan de hand van de werkelijke waarde die deze verkoop heeft opgeleverd en niet op basis van de in de vergunningen vermelde creditbedragen.

(37) Zoals reeds werd uiteengezet in overweging 43 van de verordening voorlopig recht kan aan dit verzoek geen gevolg worden gegeven aangezien het voordeel dat de RVI de exporteurs/producenten in de vorm van gederfde inkomsten toestaat terdege wordt gereflecteerd in de waarde die in de vergunning is vermeld. De verkoop van een vergunning tegen een andere (hogere of lagere) prijs dan haar waarde is een louter commerciële transactie die het bedrag van het uit de regeling voortvloeiende voordeel niet verandert.

(38) Het voordeel voor de exporteurs/producenten werd berekend zoals uiteengezet in de overwegingen 41 tot en met 44 van de verordening voorlopig recht. In dit opzicht zij erop gewezen dat een aantal bezwaren werden ingediend door vier exporteurs/producenten en dat deze door de Commissie werden aanvaard. Bijgevolg werden ook de extra kosten voor het aanvragen van de vergunning in aanmerking genomen. Ook werden correcties toegepast op de toegestane creditbedragen. Deze correcties hebben slechts tot kleine wijzigingen van de subidiëringsmarges geleid.

(39) Vier bedrijven profiteerden van deze regeling tijdens het onderzoekstijdvak en verwierven subsidies variërend van 2,34 % tot 17,68 %.

3.2.4. **Kapitaalgoederenregeling exportbevordering (KGEB-regeling)**

(40) De RVI voerde aan dat het doel van de „KGEB"-regeling die werd beschreven in de overwegingen 46 tot 50 van de verordening voorlopig recht was, allerhande bedrijven in staat te stellen hun installaties en uitrusting op technisch vlak te verbeteren en terzelfdertijd India in staat te stellen zijn schaarse buitenlandse valuta te sparen. Voorts werd aangevoerd dat het voordeel dat de KGEB-regeling oplevert niet afhankelijk is van uitvoerprestaties omdat KGEB-vergunningen beschikbaar zijn ongeacht het feit of voordien al dan niet werd uitgevoerd. Bovendien kan een KGEB-vergunninghouder steeds binnenlandse goederen in plaats van ingevoerde kapitaalgoederen kopen.

(41) In verband met deze aanspraak zij erop gewezen dat een bedrijf, om in aanmerking te komen voor de KGEB-regeling, zich ertoe moet verplichten goederen voor een bepaalde waarde binnen een bepaalde termijn uit te voeren. Deze subsidie is derhalve rechtens afhankelijk van exportprestaties daar ze niet kan worden verkregen zonder goederen uit te voeren. Derhalve wordt deze subsidie geacht specifiek te zijn overeenkomstig de bepalingen van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening en geeft zij derhalve aanleiding tot compenserende maatregelen.

(42) De exporteurs/producenten voerden aan dat de overheid in het kader van de KGEB-regeling geen afstand doet van inkomsten die haar normaal toekomen maar slechts de inning van deze inkomsten uitstelt. Indien een importeur van kapitaalgoederen zijn verplichting tot uitvoer aan het eind van de termijn waarin bij de regeling is voorzien, niet is nagekomen zullen met rente verhoogde differentiële rechten worden geïnd. Of een importeur dus over het algemeen kwijtschelding van rechten heeft genoten en of de overheid afstand heeft gedaan van inkomsten die haar normaal toekomen en of dit een voordeel heeft opgeleverd, zal pas blijken aan het eind van de termijn die in het kader van deze regeling werd toegestaan om de uitvoerverplichting na te komen. Het zou derhalve voorbarig zijn de invoer van kapitaalgoederen in het kader van deze regeling tijdens het onderzoekstijdvak na te gaan.

(43) In verband met dit argument wordt geoordeeld dat wanneer een bedrijf een aanvraag indient voor deze regeling en zich ertoe verplicht goederen uit te voeren, ervan uitgegaan mag worden dat het bedrijf deze verplichting tot uitvoer nakomt en uiteindelijk vrijstelling van invoerrechten zal genieten. De bedrijven moeten immers kunnen verwachten dat ze uiteindelijk geen rechten zullen moeten betalen. Uitgaan van een andere veronderstelling zou de hele regeling zinloos maken.

(44) Bovendien is uit het onderzoek duidelijk gebleken dat de RVI zelfs verlengingen van de termijn voor het nakomen van de verplichting tot uitvoer toestaat aan bedrijven die deze verplichting niet kunnen nakomen binnen de oorspronkelijk vastgestelde termijn.

(45) Om deze redenen wordt geoordeeld dat de overheid afstand doet van inkomsten ten tijde van de invoer van kapitaalgoederen en dat het importerend bedrijf een voordeel geniet in de vorm van het totale bedrag aan onbetaalde rechten.

Berekening van het subsidiebedrag

(46) Het voordeel voor de exporteurs/producenten werd berekend zoals uiteengezet in overweging 53 van de verordening voorlopig recht. In dit opzicht zij erop gewezen dat een aantal claims door alle exporteurs/producenten werden geformuleerd die ten dele door de Commissie in aanmerking werden genomen. Vooral de kosten om de subsidie aan te vragen of te verkrijgen waarvoor degelijke bewijzen werden overgelegd, werden in aanmerking genomen. Deze kosten hadden met name te maken met vergoedingen die bij de aanvragen moesten worden betaald en met bankgaranties. De vergoedingen die bij de aanvraag moeten worden betaald zijn éénmalig terwijl bankgaranties eenmalige transacties kunnen zijn die verschillende jaren bestrijken of transacties die bestaan uit verschillende jaarlijkse afbetalingen die gespreid zijn over de geldigheidstermijn van de garantie.

(47) Er zij op gewezen dat één van deze bedrijven, met name MTZ Polyesters Ltd, aanvoerde dat de in de verordening voorlopig recht toegepaste methode in zijn specifieke geval niet juist was omdat het bedrijf tijdens het onderzoekstijdvak in een totaal andere situatie verkeerde dan de andere bij het onderzoek betrokken bedrijven. Het bedrijf wees er vooral op dat, ten gevolge van onvoorziene omstandigheden, waaronder een natuurramp, zijn commerciële productie slechts in oktober 1998 was gestart. Dit leidde tot een zeer lage binnenlandse en buitenlandse verkoop tijdens het onderzoekstijdvak en bijgevolg tot een hoge subsidiëringsmarge. Het bedrijf verzocht derhalve om gebruikmaking van een andere, door het bedrijf zelf voorgestelde berekeningsmethode.

(48) Er zij op gewezen dat dit verzoek niet tijdens het onderzoek maar pas na de bekendmaking van de voorlopige bevindingen bij de Commissie werd ingediend. Het bedrijf diende evenwel samen met zijn verzoek gedetailleerde en overtuigende bewijzen in in verband met de start van zijn commerciële productie en met de gevolgen die deze late start hadden voor zijn transacties.

(49) Na zorgvuldig onderzoek concludeerde de Commissie dat het verzoek om gebruik te mogen maken van een andere berekeningsmethode zoals door het bedrijf werd voorgesteld niet gerechtvaardigd was. Gezien de specifieke en uitzonderlijke omstandigheden waarin dit bedrijf had verkeerd, oordeelde de Commissie evenwel dat de toepassing op dit bedrijf van hetzelfde gemeenschappelijke criterium (i.e. werkelijke uitvoer) dat werd toegepast op de bedrijven wier commerciële productie normaal was, tot zulke disproportionele resultaten leidde dat geen juist beeld werd verkregen van het voordeel dat dit bedrijf had genoten door de tot tegenmaatregelen leidende subsidie in het kader van deze regeling. De Commissie behield bijgevolg weliswaar dezelfde berekeningsmethode maar corrigeerde de productie- en de verkoopcijfers van dit bedrijf op basis van geverifieerde gegevens van bedrijven die zich in een normale situatie bevonden en berekende op deze wijze het voordeel dat dit bedrijf door subsidie tijdens het onderzoekstijdvak had verkregen.

(50) Samengevat profiteerden zes bedrijven van deze regeling tijdens het onderzoekstijdvak en verkregen subsidies variërend van 1,42 % tot 8,75 %.

3.3. EXPORTPRODUCTIEZONES/EXPORTGERICHTE BEDRIJVEN (EPZ/EGB)

(51) De RVI voerde aan dat zij geen afstand doet van inkomsten in het kader van deze regeling die werd beschreven in de overwegingen 55 tot 58 van verordening voorlopig recht omdat de inning van de douanerechten op kapitaalgoederen slechts wordt opgeschort tijdens de periode waarop deze onder toezicht staan van de douane. Dit betekent dat de importeur bij de invoer van kapitaalgoederen die gebruikt worden in EPZ/EGB, geen douanerechten moet betalen. Wanneer de kapitaalgoederen evenwel worden verkocht of niet langer onder toezicht staan van de douane moeten de douanerechten worden betaald naar verhouding van de gedeprecieerde waarde van de kapitaalgoederen ten tijde van de verkoop of de onttrekking aan het toezicht van de douane.

(52) De claim is vergelijkbaar met die van de exporteurs/producenten in verband met de KGEB-regeling: de overheid zou geen afstand doen van inkomsten maar zou de inning ervan slechts uitstellen. Veronderstellen dat kapitaalgoederen vrij van rechten worden ingevoerd en dan op de binnenlandse markt worden doorverkocht met betaling van rechten zou de regeling evenwel zinloos maken. Hoe het ook zij, zelfs indien de kapitaalgoederen op een bepaald ogenblik doorverkocht worden, zou de overheid naar verhouding van de depreciatie inkomsten derven. Of en wanneer dergelijke kapitaalgoederen worden verkocht is een louter commerciële beslissing die door het bedrijf wordt genomen.

(53) Om deze redenen wordt geoordeeld dat de overheid afstand doet van inkomsten ten tijde van de invoer van kapitaalgoederen en dat dit het importerend bedrijf een voordeel oplevert in de vorm van het totale bedrag aan niet betaalde invoerrechten.

(54) De exporteur/producent diende ook een soortgelijke claim in met argumenten in verband met de invoer van inputs voor geëxporteerde producten. Aangezien de EPZ/EGB-regeling uitsluitend gebruikt werd voor de invoer van kapitaalgoederen dienen deze argumenten niet te worden onderzocht.

(55) Deze subsidie is rechtens afhankelijk gesteld van een exportprestatie in de zin van artikel 3, lid 4, onder a), van de basisverordening aangezien zij niet kan worden verkregen zonder exportverbintenis van de onderneming. Zij wordt derhalve als specifiek beschouwd.

Berekening van het subsidiebedrag

(56) Het voordeel voor de exporteur/producent werd berekend op de wijze die werd uiteengezet in de overwegingen 63 tot en met 65 van de verordening voorlopig recht. Een bedrijf ontving in het kader van deze regeling een voordeel van 0,7 %.

3.3.1. **Regeling vrijstelling inkomstenbelasting**

(57) Zoals in de verordening voorlopig recht werd vastgesteld maakte geen enkele exporteur/producent gebruik van deze regeling. Bijgevolg werden geen maatregelen ingesteld en is in het kader van het onderzoek geen definitieve bevinding noodzakelijk.

3.4. REGIONALE REGELINGEN

3.4.1. **Omzetbelasting**

(58) De exporteurs/producenten deelden mede dat het voordeel dat de vrijstelling van omzetbelasting in Gujarat en Maharashtra en de Trade Tax Incentive Scheme in de staat Uttar Pradesh opleveren de afnemers en niet de verkopers van de goederen te beurt valt.

(59) Omzetbelasting of trade tax in deze staten is een belasting die geheven wordt op de verkoop van goederen en aan de verkoopprijs in de rekening wordt toegevoegd. De verkoper treedt hierbij op als belastingontvanger. De regeling omzetbelasting/trade tax verschilt van BTW-regelingen in die zin dat betaalde omzetbelasting/trade tax niet in mindering kan worden gebracht op geïnde omzetbelasting/trade tax.

(60) Er werd aangevoerd dat de vrijstelling van omzetbelasting of van trade tax door de bedrijven uitsluitend gebruikt werd voor verkooptransacties en niet voor belangrijke aankopen van goederen.

(61) Tijdens haar verificatiebezoek vond de Commissie geen bewijzen van het tegendeel. Er werd ook aangetoond dat alle belangrijke leveranciers van inputs voor de exporteurs/producenten buiten de betrokken staten zijn gevestigd. Derhalve moest door de exporteurs/producenten omzetbelasting worden betaald op de aankoop van goederen.

(62) Derhalve kan worden geconcludeerd dat de vrijstelling van omzetbelasting die door de staten Gujarat en Maharashtra werd toegestaan alsmede het Trade Tax Incentive Scheme waarmee de staat Uttar Pradesh zijn bedrijven tegemoet komt, de exporteur/producent geen voordeel opleverden.

(63) Er zullen geen maatregelen worden ingesteld en derhalve zijn geen definitieve bevindingen in verband met deze regelingen noodzakelijk. Ten slotte zij erop gewezen dat deze bevindingen geen afbreuk doen aan de bevindingen met betrekking tot het gebruik van deze regelingen voor aankooptransacties.

3.4.2. **Regionale regelingen — Vrijstelling van de heffing op elektriciteit**

(64) De RVI en één exporteur/producent, MTZ Polyesters Ltd, voerden aan dat deze regeling die werd beschreven in de overwegingen 80 en 81 van de verordening voorlopig recht niet specifiek zou zijn aangezien alle nieuwe ondernemingen in Gujarat er gebruik van konden maken ongeacht hun plaats van vestiging.

(65) De Commissie onderzocht het overgelegde bewijsmateriaal om na te gaan of deze claim terecht was. Hoewel is gebleken dat onduidelijke bewoordingen in de desbetreffende wetgeving werden gebruikt, met name bij de definitie van „dienstverlenende ondernemingen" en de vaststelling van differentiële rechten, kan na een grondig onderzoek worden geconcludeerd dat inderdaad alle nieuwe industriële ondernemingen in deze staat, op gelijke voet en gedurende een periode van vijf jaar, voor deze regeling in aanmerking komen.

(66) Artikel 3, lid 2, onder b), van de basisverordening bepaalt: „een subsidie is niet specifiek indien de subsidieverlenende autoriteit of de wetgeving op grond waarvan deze subsidieverlenende autoriteit handelt, voor de toekenning van subsidies en voor de vaststelling van de hoogte ervan objectieve criteria of voorwaarden hanteert en voorzover het in aanmerking komen voor subsidie automatisch is en de criteria en voorwaarden strikt in acht worden genomen. Dergelijke objectieve criteria en voorwaarden dienen onder andere horizontaal te worden toegepast en mogen bepaalde bedrijven tegenover andere niet bevoordelen.".

(67) Op basis van de standpunten en het geverifieerde bewijsmateriaal die in het kader van dit onderzoek werden ingediend, wordt geoordeeld dat de regeling voldoet aan de criteria van artikel 3, lid 2, onder b), van de basisverordening met inbegrip van het criterium dat zij horizontaal van toepassing moet zijn; alle ondernemingen in de staat komen er immers voor in aanmerking en er worden objectieve criteria gehanteerd met name de oprichting van nieuwe industriële ondernemingen.

(68) Derhalve wordt geconcludeerd dat deze subsidie niet specifiek is en leidt tot tegenmaatregelen.

3.4.3. **Regionale regelingen — Teruggave van lokale heffingen**

(69) In verband met de teruggave van lokale heffingen, een regeling die werd beschreven in de overwegingen 88 en 89 van de verordening voorlopig recht, voert de RVI aan dat deze lokale heffingen indirecte belastingen zijn die in India door de plaatselijke overheid worden geheven op goederen die het grondgebied van een stad of een district binnenkomen. Er werd aangevoerd dat de „richtlijnen inzake het verbruik van productiemiddelen in het productieproces" van bijlage II bij de OSCM-regelingen aftrek mogelijk maken van indirecte belastingen die leiden tot uitstel van betaling van in vorige stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op ingevoerde goederen die bij de vervaardiging van geëxporteerde goederen worden gebruikt. Derhalve zou deze regeling niet tot tegenmaatregelen leiden.

(70) Dit argument moet van de hand worden gewezen aangezien de regeling „teruggave van lokale heffingen" hoegenaamd niets te maken heeft met productie voor de uitvoer.

(71) Er werden geen gefundeerde argumenten in verband met de specificiteit van deze regeling ingediend. Derhalve wordt bevestigd dat deze regeling specifiek is overeenkomstig artikel 3, lid 2, onder a) en c), van de basisverordening aangezien zij expliciet is voorbehouden aan bepaalde ondernemingen die in vast omlijnde regio's binnen het rechtsgebied van de autoriteit die de subsidie verleent zijn gevestigd.

(72) Eén exporteur/producent, Garware Polyester Ltd, voerde aan dat deze regeling hen tijdens het onderzoekstijdvak geen voordeel had opgeleverd aangezien de autoriteiten van de staat Maharashtra hun terugbetalingsverplichting nog niet waren nagekomen.

(73) Dit argument moet van de hand worden gewezen aangezien het voordeel bestaat uit een grotere schuldvordering waarop het bedrijf wettelijk recht heeft ten aanzien van de staat Maharashtra.

(74) De RVI, daarin gesteund door de exporteurs/producenten, herhaalde haar „groen-licht"-claim en verklaarde dat de Commissie, vooral in het geval van ontwikkelingslanden, verplicht was aan te tonen dat achtergebleven gebieden niet in aanmerking kwamen ingevolge artikel 4, lid 3, van de basisverordening en zich niet mocht baseren op de beschikbare gegevens.

(75) In dit opzicht zij erop gewezen dat voor deze regeling, waarvan slechts door één bedrijf in de regio Aurangabat in de staat Maharashtra gebruik werd gemaakt, geen bewijzen werden overgelegd binnen de door de RVI of door een andere partij in het kader van deze procedure gehanteerde termijnen voor het vervullen van de criteria van artikel 4, lid 3, van de basisverordening. Sommige bewijzen die zich beperkten tot gegevens die betrekking hadden op 1981/1982 werden lange tijd na het verstrijken van de termijn ingediend. Onder deze omstandigheden is de Commissie bij deze regeling niet verplicht en evenmin in staat om vast te stellen of aan de criteria van artikel 4, lid 3, van de basisverordening inclusief het criterium met betrekking tot de meting van de economische ontwikkeling op basis van statistische gegevens, is voldaan.

(76) Onder deze omstandigheden ziet de Commissie zich verplicht de bevindingen te bevestigen die zijn opgenomen in overweging 93 van de verordening voorlopig recht. Derhalve wordt definitief geconcludeerd dat ten aanzien van deze regeling compenserende maatregelen moeten worden genomen.

Berekening van het subsidiebedrag

(77) Het voordeel voor de exporteur/producent werd berekend zoals werd uiteengezet in overweging 94 van de verordening voorlopig recht. Het bedrijf legde evenwel bewijzen over dat het geen recht had op terugbetaling van het volledige bedrag aan rechten, hetgeen uiteindelijk leidde tot vaststelling van een lagere subsidiëringsmarge.

(78) Voor één bedrijf bedroeg het voordeel dat de regeling tijdens het onderzoekstijdvak in de vorm van subsidies opleverde 1,08 %.

3.4.4. **Bijzondere Capital Incentive-regeling**

(79) De regering van India (RVI) en de exporteurs/producenten brachten argumenten naar voren in verband met deze regeling die beschreven wordt in de overwegingen 96 en 97 van de verordening voorlopig recht. Deze argumenten hoeven niet te worden behandeld aangezien het voordeel dat de producenten in het kader van deze regeling verkregen niet werd opgenomen in de bedragen van de voorlopige rechten, om de redenen die in overweging 24 van de verordening voorlopig recht zijn uiteengezet. Er zullen bijgevolg geen maatregelen worden ingesteld tegen de in het kader van deze regeling verleende subsidies en derhalve zijn definitieve bevindingen niet noodzakelijk.

Bedragen van de subsidies die aanleiding kunnen geven tot compenserende maatregelen

(80) De bedragen van de subsidies die overeenkomstig de bepalingen van de basisverordening aanleiding kunnen geven tot compenserende maatregelen zijn voor elke onderzochte exporteur, uitgedrukt in waarde, de volgende.

(in %)

	Passbook	DEPB		KGEB	EPZ/EGB	Regelingen deelstaten				TOTAAL
		Pre-export	Post-export			Heffing omzetbelasting	Capital incentive	Teruggave lokale heffing	Teruggave elektriciteitsheffing	
Ester Industries Ltd		6,84	2,34	2,87						12,0
Flex Industries Ltd			10,44	2,13						12,5
Garware Plastics & Polyester Ltd		1,31		1,48				1,08		3,8
India Polyfilms Ltd & Jindal Polyester Ltd			4,82	1,52	0,70					7,0
MTZ Polyesters Ltd				8,75						8,7
Polyplex Corporation Ltd			17,68	1,42						19,1

4. **SCHADE**

4.1. DEFINITIE VAN HET BEGRIP BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

(81) In overweging 106 van de verordening voorlopig recht is bepaald dat vier producenten die de klacht hebben ingediend voldoen aan de voorwaarden van artikel 10, lid 8, van de basisverordening aangezien zij meer dan 80 % van de totale productie van het betrokken product in de Gemeenschap voor hun rekening nemen en dientengevolge worden geacht de bedrijfstak van de Gemeenschap te vormen in de zin van artikel 9, lid 1, van de genoemde verordening.

(82) De Indiase exporteurs/producenten voerden aan dat de procedure nooit had mogen worden ingeleid aangezien de klacht niet voldoende bewijzen bevatte dat aan de voorwaarden van artikel 10, lid 8, was voldaan. Zij voerden aan dat het feit dat het deel van de productie dat voor contractueel gebonden afnemers van PET-folie bestemd is in de klacht niet in aanmerking was genomen, betekent dat de Commissie de totale productie van PET-folie in de Gemeenschap op basis van de klacht niet kon ramen. Deze bewering werd ongegrond geacht omdat de PET-folie die voor contractueel gebonden afnemers bestemd was nooit als PET-folie op de vrije markt van de Gemeenschap terecht kwam maar in bedrijven die het product verder verwerkten. Hoe het ook zij de productie van de producenten die de klagende partij vormen die voor de niet contractueel gebonden markt bestemd was, was ruimschoots voldoende om deze producenten de status van bedrijfstak van de Gemeenschap te verlenen.

(83) Derhalve worden de bevindingen van de overwegingen 105 en 106 van de verordening voorlopig recht bevestigd.

4.2. VERBRUIK IN DE GEMEENSCHAP, INGEVOERDE HOEVEELHEDEN EN MARKTAANDEEL

(84) De conclusies die door de Commissie in het voorlopige stadium werden bereikt, met name dat de totale Indiase uitvoer van het betrokken product aanmerkelijk was gestegen en ook dat het aandeel van deze uitvoer in de markt van de Gemeenschap aanmerkelijk was gestegen, werden bevestigd.

(85) Derhalve worden de bevindingen van de overwegingen 107 tot en met 110 van de verordening voorlopig recht bevestigd.

4.3. PRIJZEN VAN DE GESUBSIDIEERDE PRODUCTEN

(86) De Indiase exporteurs/producenten voerden aan dat de prijsvergelijking in de verordening voorlopig recht voor hen onbillijke resultaten opleverde omdat bij deze vergelijking geen rekening werd gehouden met het verschil in prijs tussen de gewone PET-folie en de speciale soorten. Zij voerden aan dat India hoofdzakelijk de gewone PET-folie uitvoert terwijl een belangrijk gedeelte van de PET-folie die door de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt vervaardigd speciale PET-folie is. Dit argument moest van de hand worden gewezen omdat de aspecten gewone en speciale PET-folie in aanmerking werden genomen bij de samenstelling van de productgroepen die gebruikt werden voor de vergelijking van de prijzen.

(87) De Indiase exporteurs/producenten voerden voorts aan dat het weglaten van bepaalde elementen bij de groepering die in de vragenlijst was opgenomen voor hen hogere onderbiedingsmarges had opgeleverd. Zij dienden nadat de voorlopige bevindingen bekend waren gemaakt bezwaren in tegen de vereenvoudiging van de groepering en voerden aan dat deze vereenvoudiging leidde tot een onjuiste vergelijking tussen soorten PET-folie van verschillende kwaliteit. Voorts voerden zij aan dat de Indiase producten de neiging vertonen sterker te krimpen en verwijzen hierbij naar de thermische eigenschappen, de geringere breedte en de grotere opaciteit vergeleken met het communautaire product waardoor de Indiase producten van lagere kwaliteit en goedkoper zouden zijn.

(88) Op basis van de in het kader van het onderzoek ontvangen gegevens besloot de Commissie in het voorlopige stadium de groepering van de verschillende soorten PET-folie te vereenvoudigen en dus de groepering die in de aan de partijen toegestuurde vragenlijst was opgenomen aan te passen. Derhalve werden de breedte, de thermische eigenschappen en het onderscheid tussen wazige en heldere folie niet in aanmerking genomen. In dit opzicht zij erop gewezen dat de groepering van de productsoorten zoals die in de vragenlijst was gevolgd, in dit geval, evenals in alle onderzoeken, gezien het stadium waarin de gegevens werden verzameld, indicatief was en dus vatbaar voor wijzigingen. Uit dit onderzoek is gebleken dat een indeling van PET-folie in verschillende groepen naar breedte, het aantal te vergelijken soorten aanmerkelijk zou hebben vergroot zonder dat dit duidelijke gevolgen voor de prijsvergelijking zou hebben gehad. Bovendien was het niet mogelijk de thermische eigenschappen en het onderscheid tussen wazige en heldere folie in aanmerking te nemen omdat er geen duidelijke omschrijving voor de eigenschap „wazigheid" blijkt te bestaan terwijl wat de thermische eigenschappen betreft de omschrijving in de vragenlijsten niet consequent door de betrokken partijen werd gevolgd. Dit had ertoe geleid dat de producenten van de Gemeenschap en de Indiase exporteurs/producenten verschillende en niet vergelijkbare omschrijvingen voor deze thermische eigenschappen hadden gebruikt.

(89) Met de bovenstaande bewering van de Indiase producerende bedrijven werd geen rekening gehouden, niet alleen omdat de vereenvoudiging van de groepering van de producten onvermijdelijk was om een bruikbaar onderzoek te waarborgen naar de onderbieding aan de hand van representatieve vergelijkingen van de productgroepen die door beide partijen waren opgegeven (er werden in werkelijkheid vierhonderd codes van productgroepen van de bedrijfstak van de Gemeenschap vergeleken met ongeveer honderzestig PCN-codes van de Indiase exporteurs/producenten), maar ook omdat de vaststelling van de onderbieding aan de hand van de vereenvoudigde formule reeds voldoende de verschillen in fysische kenmerken aan het licht brengt tussen de soorten die door de Indiase exporteurs/producenten en de soorten die door de bedrijfstak van de Gemeenschap worden vervaardigd.

(90) Alle Indiase exporteurs/producenten verzochten ook om een correctie voor verschillen in handelsstadium. Zij voerden aan dat zij het grootste gedeelte van hun PET-folie verkopen aan importeurs in de Gemeenschap terwijl de bedrijfstak van de Gemeenschap hoofdzakelijk rechtstreeks aan bedrijven die PET-folie verwerken verkoopt. Derhalve voerden zij aan dat de vergelijking met het oog op de vaststelling van de onderbieding gemaakt moest worden tussen de prijzen waartegen de importeurs aan verwerkende bedrijven doorverkochten en de prijzen waartegen de bedrijfstak van de Gemeenschap verkocht. Zij voerden aan dat de marge van een importeur bij verkoop aan verwerkende bedrijven ongeveer 25 % bedraagt en deze marge stemt overeen met de door hen verlangde correctie.

(91) In dit opzicht zij erop gewezen dat de Commissie in haar vragenlijst de handelsstadia vaststelde als 1. distributeurs, 2. verwerkende bedrijven, 3. Original Equipment Manufacturers (OEM), 4. eindgebruikers en 5. anderen. De Indiase exporteurs/producenten verklaarden in hun antwoorden op de vragenlijst dat het grootste gedeelte van hun verkoop van PET-folie in Europa bestemd was voor groep 5, i.e. „anderen", zonder enige verdere toelichting. Na de bekendmaking van de voorlopige conclusies bevestigden de Indiase exporteurs/producenten dat hun verkoop aan importeurs die zij invulden onder de rubriek „anderen" beschouwd diende te worden als verkoop aan distributeurs. Uit het onderzoek is evenwel gebleken dat sommige distributeurs het product eveneens verwerken hetgeen erop wijst dat de toelichtingen die door de Indiase exporteurs/producenten met betrekking tot het handelsstadium zijn verstrekt onjuist zijn. Bovendien leverde het onderzoek geen bevestiging op van het prijsverschil van 25 % tussen de twee handelsstadia. Wat de verkoop van de bedrijfstak van de Gemeenschap betreft ligt de gemiddelde prijs bij de verkoop aan distributeurs hoger dan de prijs bij verkoop aan verwerkende bedrijven. Voor de Indiase exporteurs/producenten zou dit betekenen dat een eventuele correctie eigenlijk de vastgestelde prijsonderbiedingspercentages zou verhogen. Dat de prijzen aan distributeurs hoger liggen dan de prijzen aan verwerkende bedrijven in het geval van de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt verklaard door het feit dat de verwerkende bedrijven grotere hoeveelheden afnemen en derhalve hiervoor een korting ontvangen. Vijf van de zes Indiase exporteurs/producenten verkochten aan verwerkende bedrijven tegen hogere prijzen dan aan distributeurs volgens hun opgaven. Een bedrijf evenwel verkocht tegen duidelijk hogere prijzen aan distributeurs maar voor de overige bedrijven lag het prijsverschil tussen de twee handelsstadia ver beneden 25 %.

(92) Uit het onderzoek is ook gebleken dat de twee belangrijkste handelsstadia niet duidelijk van elkaar zijn gescheiden doordat sommige belangrijke bedrijven terzelfdertijd distributeur en verwerkend bedrijf zijn. Voorts werd opgemerkt dat er geen duidelijk prijsverschil is tussen de twee handelsstadia aangezien de bestelde hoeveelheid een belangrijker factor voor de prijzen blijkt te zijn dan het handelsstadium. Ten slotte, en in tegenstelling tot het argument van de Indiase exporteurs/producenten, is uit het onderzoek gebleken dat de bedrijfstak van de Gemeenschap het betrokken product ook verkoopt aan bedrijven die zowel distributeurs als verwerkend bedrijf zijn. Derhalve werd geconcludeerd dat er geen redenen zijn om de Indiase exporteurs/producenten een correctie met betrekking tot het handelsstadium toe te staan.

(93) Een van de Indiase exporteurs/producenten, MTZ, verzocht ook om een correctie voor kwaliteitsverschillen. Het bedrijf voerde aan dat het folie van lagere kwaliteit had opgenomen in de lijst van transacties die gebruikt werden voor de berekening van de onderbiedingen en dat voor deze folie van lagere kwaliteit een correctie moest worden aangebracht in de vorm van een stijging van de verkoopprijzen met 100 %. In dit opzicht zij erop gewezen dat MTZ in zijn antwoord op de vragenlijst mededeelt dat het bedrijf drie kwaliteiten van folie vervaardigt: een A-kwaliteit, een B-kwaliteit en een lagere kwaliteit. In de lijst van de transacties werd evenwel geen enkele verwijzing gemaakt naar de verschillende kwaliteiten. Na de bekendmaking van de voorlopige maatregelen verstrekte MTZ verdere gegevens met het oog op de identificatie van de producten van lagere kwaliteit in de lijst van de transacties. Nadat de Commissie deze informatie had ontvangen vergeleek zij de prijzen van de zogenaamde productsoorten van lagere kwaliteit met de andere productsoorten en kwam tot de conclusie dat er tussen deze twee soorten producten geen prijsverschil is. Het verzoek van MTZ om een correctie voor verschillen in kwaliteit kon derhalve niet worden aanvaard.

(94) De Indiase exporteurs/producenten voerden ten slotte aan dat de Commissie in haar onderbiedingsberekeningen negatieve prijsonderbiedingsmarges had moeten compenseren met positieve. Aangezien dit niet was gedaan, verklaarden zij dat een hogere niet-schadelijke prijs was vastgesteld. Er zij op gewezen dat in de methode die beschreven werd in de overwegingen 112 tot en met 114 van de verordening voorlopig recht voor de berekening van de prijsonderbiedingsmarges, de gewogen gemiddelde nettoverkoopprijzen van de met subsidie ingevoerde goederen per model vergeleken werden met de gewogen gemiddelde nettoverkoopprijzen per model van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap. Aan de hand van deze methode kon derhalve het bedrag waarmee de exportprijs van de exporteur/producent de gewogen gemiddelde prijs van de bedrijfstak van de Gemeenschap overschreed per model in aanmerking worden genomen. Het argument werd derhalve van de hand gewezen.

(95) Uit bovenstaande overwegingen vloeit voort dat de voorlopige bevinding van overweging 114 van de verordening voorlopig recht dat de onderbieding varieert van 28,2 % tot 50,5 % wordt bevestigd.

4.4. SITUATIE VAN DE BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

(96) De RVI voerde in het algemeen aan dat aan de hand van de niet confidentiële antwoorden van de klagende partij kon worden geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade heeft geleden. In dit opzicht is gebleken uit het onderzoek, zoals in de overwegingen 115 tot en met 125 van de verordening voorlopig recht werd medegedeeld, dat de ontwikkelingen vooral van het marktaandeel en de prijzen maar ook van de rentabiliteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap in het algemeen een negatieve trend vertonen, hetgeen duidelijk wijst op aanmerkelijke schade. Deze ontwikkelingen worden voldoende bevestigd in de niet confidentiële antwoorden van de bedrijfstak van de Gemeenschap.

(97) De Indiase exporteurs/producenten voerden aan dat de keuze van 1995 als startjaar voor de verzameling van de gegevens voor het onderzoek een vertekend beeld had gegeven hetgeen had geleid tot de conclusie dat de bedrijfstak van de Gemeenschap schade had geleden. Zij voerden aan dat aangezien 1995 een uitzonderlijk goed jaar was ten gevolge van de zeer hoge vraag, het slechts normaal was dat de schade-indicatoren nadien negatieve ontwikkelingen lieten zien. De Indiase exporterende producenten voerden aan dat indien 1993 als startjaar was genomen dit een juister beeld van de evolutie van de schadefactoren zou hebben opgeleverd. Het doel van het onderzoek is evenwel voor de economische situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap de gevolgen tijdens het onderzoekstijdvak te evalueren van de invoer met subsidies die tot tegenmaatregelen leiden. Om een dergelijk onderzoek uit te voeren worden de ontwikkelingen van een aantal indicatoren vastgesteld op basis van de gegevens die betrekking hebben op een aantal jaren (gewoonlijk drie) die aan het onderzoekstijdvak voorafgaan. Het doel van dit onderzoek is derhalve niet het startjaar met het onderzoekstijdvak te vergelijken maar veeleer de jaarlijkse ontwikkelingen binnen de totale in aanmerking genomen periode te evalueren. Hoe het ook zij, er zij op gewezen dat, op het ogenblik dat beslist werd welke periode in aanmerking zou worden genomen, niet bekend was dat de schade-indicatoren eventueel een ander patroon hadden laten zien indien een vroeger startjaar was gekozen. Tot slot zij erop gewezen dat de keuze van een vroeger startjaar voor de Indiase exporteurs niet gunstig geweest zou zijn omdat hun marktaandeel in de perioden die aan het onderzoekstijdvak voorafgingen sterk was gestegen.

(98) Derhalve worden de bevindingen van de overwegingen 115 tot en met 125 van de verordening voorlopig recht bevestigd.

4.5. CONCLUSIE IN VERBAND MET DE SCHADE

(99) Op basis van bovenstaande overwegingen wordt bevestigd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden in de zijn van artikel 8, lid 1, van de basisverordening.

5. **OORZAKELIJK VERBAND**

5.1. GEVOLGEN VAN DE INVOER MET SUBSIDIE

(100) De Indiase exporteurs/producenten en de RVI voerden aan dat er geen duidelijke correlatie was tussen de Indiase uitvoer met subsidie en de schade waarvan de bedrijfstak van de Gemeenschap te lijden had. Ze voerden aan dat er in het algemeen een negatieve prijsontwikkeling voor PET-folie was geweest die teweeg was gebracht door een wereldwijd overschot van het product terwijl terzelfdertijd de prijs van de belangrijkste grondstoffen was gedaald. De Indiase exporteurs/producenten voerden verder aan dat de algemene negatieve prijsontwikkeling zich ook bij de prijzen voor PET-folie in de Gemeenschap had laten gevoelen en dat het feit dat de gemiddelde prijs van de producenten van de Gemeenschap daalde in 1996 toen ook het marktaandeel van de Indiase exporteurs/producenten daalde, deze bewering duidelijk staafde. Er zij evenwel aan herinnerd dat India één van de belangrijkste landen is dat tot dit

wereldwijde overschot op de PET-foliemarkt heeft bijgedragen en dat India volgens Eurostat-gegevens vanaf 1996 de prijzen op de Europese markt onderbood terwijl de andere belangrijke exporterende landen zoals de Verenigde Staten, Japan en Zuid-Korea hun prijzen lieten stijgen. Het feit dat India marktaandeel verloor in 1996 betekent niet dat India de bedrijfstak van de Gemeenschap geen schade berokkende door grotere druk op de prijzen uit te oefenen hetgeen resulteerde in een daling van de gemiddelde prijs van de bedrijfstak van de Gemeenschap met 3 %. Ten slotte zij eraan herinnerd dat voor het onderzoek naar de schade het onderzoekstijdvak als basis werd genomen en dat de voorafgaande jaren hoofdzakelijk gebruikt werden als trendsetters.

De argumenten van de Indiase exporteurs/producenten en van de RVI moeten derhalve van de hand worden gewezen.

5.2. GEVOLGEN VAN ANDERE FACTOREN

(101) De bevindingen van de overwegingen 134 tot en met 144 van de verordening voorlopig recht worden met de volgende toevoegingen bevestigd:

5.2.1. **Invoer uit andere derde landen**

(102) De Indiase exporteurs/producenten en de RVI hielden hun argument staande met betrekking tot de discriminatie die plaatsvond om uitsluitend de invoer uit India te onderzoeken terwijl de uit Zuid-Korea ingevoerde hoeveelheden waren gestegen en de gemiddelde Koreaanse prijzen tijdens de onderzochte periode waren gedaald. De Indiase exporteurs/producenten voerden ook aan dat de stijging van de uit Zuid-Korea ingevoerde hoeveelheden nog groter was dan officieel door Eurostat wordt gerapporteerd aangezien de importeurs van Koreaanse PET-folie deze folie bij de douane waarschijnlijk occasioneel onder GN-code 3920 69 00 (andere polyesters) hebben aangegeven zoals dat het geval was geweest bij PET-folie van Indiase oorsprong.

(103) De Commissie handhaaft haar argument van de verordening voorlopig recht, namelijk dat de absolute en de relatieve stijging van het marktaandeel van Zuid-Korea lager was dan die van India en dat de prijzen voor Zuid-Koreaanse PET-folie systematisch hoger lagen dan de Indiase prijzen. Bovendien verlaagden de Koreaanse exporteurs/producenten, hun prijzen pas een jaar later dan de Indiërs. De Commissie ontving ook geen bewijzen waaruit bleek dat Koreaanse PET-folie bij de douane werd aangegeven onder een GN-code die voor andere polyesters was bedoeld.

(104) Ten slotte zij er vooral op gewezen dat de Commissie geen redenen zag om een onderzoek tegen Zuid-Korea in te leiden omdat haar geen bewijzen werden overgelegd van onbillijke handelspraktijken in de vorm van uitvoer met dumping of subsidies door Koreaanse exporteurs/producenten.

(105) Zoals blijkt uit het bovenstaande is de situatie in verband met de invoer uit India en de invoer uit Zuid-Korea verschillend en kan er van discriminatie geen sprake zijn.

5.2.2. **Schommelingen van de grondstoffenprijzen**

(106) De Indiase exporteurs/producenten voerden aan dat op basis van de niet confidentiële antwoorden die de bedrijfstak van de Gemeenschap op de vragen van de vragenlijst heeft gegeven, geconcludeerd kan worden dat de gemiddelde daling van de prijzen voor de grondstoffen tijdens de onderzochte periode, in tegenstelling tot hetgeen werd beweerd in de verordening voorlopig recht, ongeveer één derde en niet 17 % bedroeg. Dit wordt volgens hen bevestigd door de voor iedereen toegankelijke gegevens over de prijsontwikkelingen van de grondstoffen. Zij herhaalden hun eerdere argument dat een daling van de prijzen van de grondstoffen met één derde de bedrijfstak van de Gemeenschap in staat stelde zijn prijzen te verlagen zonder dat dit een daling van rentabiliteit tot gevolg had en dat de invoer uit India derhalve niet de aanzet was tot de prijsdalingen voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

(107) Er zij op gewezen dat de Commissie op basis van confidentiële antwoorden op de vragenlijst de prijsontwikkelingen van alle grondstoffen onderzocht voor PET-folie zoals in overweging 140 van de verordening voorlopig recht werd medegedeeld, en tot de conclusie kwam dat de daling van de grondstoffenprijzen 17 % bedroeg. Bovendien is het zo dat de niet confidentiële antwoorden van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de vragen in de vragenlijst waren gericht op de prijsontwikkelingen van dimethyltereftalaat (DMT) of tereftaalzuur (PTA). Aangezien de prijs van deze grondstoffen meer daalde dan de prijzen van andere grondstoffen strookt een daling van 17 % van de totale kosten van de grondstoffen met de grotere daling van de kosten voor DMT en PTA. De conclusies van overweging 140 van de verordening voorlopig recht stroken derhalve met de antwoorden van de bedrijfstak van de Gemeenschap op de vragen in de vragenlijst en worden derhalve bevestigd.

5.2.3. **Algemene moeilijkheden in de polyestersector**

(108) De Indiase exporteurs/producenten voerden aan dat de dalende prijzen van bi-axiaal georiënteerd polypropoleen (BOPP)-folie in de verpakkingssector rechtstreekse gevolgen hadden voor de prijzen van PET-folie omdat de gebruikers het ene product door het andere kunnen vervangen. Derhalve voerden zij aan dat de prijzen hoe dan ook gedaald zouden zijn, met of zonder de gestegen invoer van PET-folie in de Gemeenschap.

(109) De Commissie moest dit argument van de hand wijzen omdat geen bewijzen werden ingediend om het te staven.

5.3. CONCLUSIE IN VERBAND MET HET OORZAKELIJK VERBAND

(110) Gezien bovenstaande overwegingen wordt de conlusie van overweging 145 van de verordening voorlopig recht bevestigd.

6. **BELANG VAN DE GEMEENSCHAP**

6.1. VOORAFGAANDE OPMERKING

(111) Geen enkele partij diende nieuwe gegevens of argumenten in met betrekking tot het belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap, van andere producenten in de Gemeenschap of van importeurs van PET-folie.

De bevindingen van de verordening voorlopig recht worden derhalve bevestigd. Deze conclusies luiden dat de gevolgen van de maatregelen voor deze groepen gunstig zijn (dit geldt voor de bedrijfstak van de Gemeenschap en andere niet-contractueel gebonden producenten van de Gemeenschap), neutraal (dit geldt voor de contractueel gebonden producenten) of hoogstens negatief in een beperkt aantal gevallen (dit geldt voor de importeurs).

6.2. BELANG VAN DE VERWERKENDE INDUSTRIE

(112) Zoals werd medegedeeld in overweging 2 ontving de Commissie commentaar van twee bedrijven die het betrokken product verwerken, na de bekendmaking van de conclusies die tot de voorlopige maatregelen leidden. In de commentaren van de verwerkende bedrijven werd aangevoerd dat, in tegenstelling tot hetgeen in de voorlopige bevindingen werd beweerd, PET-folie als grondstof een belangrijke kostenfactor voor hen is en dat de productie van de door hen op basis van PET-folie vervaardigde producten een groot gedeelte vormt van hun totale productie. Voorts voerden zij aan dat de prijsstijgingen van de bedrijfstak van de Gemeenschap de concurrentie met de uit Zuid-Korea, de Volksrepubliek China en de Verenigde Staten ingevoerde producten, op de markt waarop zij de door hen vervaardigde producten verkopen, voor hen zou bemoeilijken. Bovendien voerden zij aan dat het was voorgekomen dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geweigerd had bepaalde hoeveelheden PET-folie te leveren en daarbij gewezen had op een gebrek aan capaciteit. De bedrijfstak van de Gemeenschap zou ook geweigerd hebben een andere folie dan de standaardfolie voor de specifieke behoeften van een van de verwerkende bedrijven te ontwikkelen terwijl een Indiase producent hier wel mee zou hebben ingestemd. Derhalve voerden deze producenten aan dat het in het belang van de verwerkende bedrijven was om in India over een andere leverancier van PET-folie te kunnen beschikken.

(113) De Commissie handhaaft de argumenten en conclusies van overweging 153 van de verordening voorlopig recht met betrekking tot het aandeel dat PET-folie en op PET-folie gebaseerde producten in het algemeen in respectievelijk de totale productiekosten en de totale productie van deze verwerkende bedrijven hebben. Omdat het onderzoek een algemeen onderzoek is, kunnen er individuele gevallen zijn waarin PET-folie een cruciale grondstof voor een verwerkend bedrijf is. Dit verandert evenwel niet de algemene gemiddelde resultaten van het onderzoek. Bovendien is uit het onderzoek gebleken dat zelfs voor bepaalde bedrijven, voor welke PET-folie een belangrijke kostenfactor is, de invoer van PET-folie uit India slechts een klein gedeelte vertegenwoordigde van hun totale aankopen van PET-folie. Bovendien is de bezorgdheid van de verwerkende bedrijven in verband met het verdwijnen van andere leveranciers die het product invoeren in geval van capaciteitstekorten of behoefte aan een nieuwe soort folie ongegrond omdat compenserende rechten de Indiase exporteurs/producenten niet van de markt van de Gemeenschap zullen uitsluiten. De rechten zullen alleen een eind maken aan de gevolgen van een illegale schadelijke subsidiëring.

6.3. CONCLUSIE IN VERBAND MET HET BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

(114) Na onderzoek van de verschillende belangen die hierbij betrokken zijn en van alle bovenstaande aspecten kan de Commissie bevestigen dat er geen dwingende redenen zijn om niet tegen de invoer in kwestie op te treden.

7. **DEFINITIEF RECHT**

(115) Op basis van de conclusies met betrekking tot subsidiëring, schade, oorzakelijk verband en belangen van de Gemeenschap, oordeelt de Commissie dat het noodzakelijk is definitieve compenserende maatregelen aan te nemen.

7.1. SCHADEMARGE

(116) De bedrijfstak van de Gemeenschap suggereerde dat een hogere minimale winstmarge dan 6 % (vastgesteld door de Commissie in overweging 156 van de verordening voorlopig recht) noodzakelijk was. In dit geval is het echter niet van belang een definitief percentage vast te stellen, daar zelfs bij het lagere door de Commissie gehanteerde percentage, de schademarge hoger is dan de subsidiemarge. De Indiase exporteurs/producenten verzochten om correcties voor verschillen in handelsstadium en stelden een correctie voor van de methode voor de berekening van de onderprijzingsmarge aan de hand waarvan de schademarge wordt vastgesteld. Bovendien verzocht MTZ om een correctie voor kwaliteitsverschillen. Zoals in de overwegingen 92 en 93 hierboven werd uiteengezet dienden deze verzoeken van de hand te worden gewezen.

7.2. VORM EN NIVEAU VAN HET RECHT

(117) Waar nodig werden de voorlopig vastgestelde bedragen van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies gewijzigd. Het definitieve compenserende recht ligt bijgevolg lager dan het voorlopige recht voor alle Indiase exporteurs/producenten die medewerking hebben verleend.

(118) Volgens artikel 15, lid 1, van de basisverordening moet het compenserend recht overeenstemmen met de subsidiemarge tenzij de schademarge lager is. Derhalve zijn de volgende rechten van toepassing op de producenten die medewerking verleenden:

— Ester Industries Ltd:	12,0 %
— Flex Industries Ltd:	12,5 %
— Garware Polyester Ltd:	3,8 %
— India Polyfilms Ltd:	7,0 %
— Jindal Polyester Ltd:	7,0 %
— MTZ Polyesters Ltd:	8,7 %
— Polyplex Corporation Ltd:	19,1 %

(119) Gezien het hoge niveau van medewerking met betrekking tot meer dan 80 % van de in de Gemeenschap uit India ingevoerde goederen, werd het passend geacht het recht voor de bedrijven die geen medewerking verleenden gelijk te schakelen met het hoogste recht dat werd vastgesteld voor de bedrijven die wel medewerking verleenden, dat wil zeggen 19,1 %. Dit is een waarborg dat het niet verlenen van medewerking wordt beloond en dat de ontwijking van het recht tot een minimum wordt beperkt.

(120) De overwegingen 150 en 160 van de verordening voorlopig recht worden bevestigd.

8. **INNING VAN HET VOORLOPIGE RECHT**

(121) Gezien de omvang van de tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies die voor de exporteurs/producenten werden vastgesteld en gezien de ernstige schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap werd berokkend, wordt het nodig geacht de bedragen die voor het voorlopige compenserende recht in het kader van Verordening (EG) nr. 1810/1999 als zekerheid zijn gesteld, definitief te innen ten belope van het bedrag van de ingestelde definitieve rechten.

9. **VOORSTELLEN VOOR VERBINTENISSEN**

(122) Ten slotte zij erop gewezen dat de diensten van de Commissie ook voorstellen voor prijsverbintenissen ontvingen van vijf Indiase exporterende bedrijven. De diensten van de Commissie onderzochten deze voorstellen en concludeerden dat zij niet voldoende gecontroleerd of beheerd kunnen worden ten gevolge van de complexiteit van het product. Er zouden ongeveer 160 minimumprijzen nodig zijn om alle Indiase productgroepen te bestrijken en er werden geen waarborgen geleverd dat de voorgestelde organisatie voor de controle van de verbintenissen, de Export Inspection Agency of India, over de bevoegdheid of de technische middelen beschikt om een dergelijke gedetailleerde controle uit te voeren. Derhalve zagen de diensten van de Commissie zich genoodzaakt de voorgestelde verbintenissen van de hand te wijzen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief compenserend recht ingesteld op de invoer van polyethyleenteraftalaatfolie (PET-folie) die is ingedeeld onder de GN-codes ex 3920 62 19 (Taric-codes 3920 62 19*10, 3920 62 19*15, 3920 62 19*25, 3920 62 19*30, 3920 62 19*35, 3920 62 19*40, 3920 62 19*45, 3920 62 19*50, 3920 62 19*55, 3920 62 19*60, 3920 62 19*65, 3920 62 19*70, 3920 62 19*75, 3920 62 19*80, 3920 62 19*81, 3920 62 19*85, 3920 62 19*87, 3920 62 19*89, 3920 62 19*91) en ex 3920 62 90 (Taric-codes 3920 62 90*30, 3920 62 90*91), uit India.

2. Het recht dat wordt ingesteld op de netto-prijs, franco grens-Gemeenschap, vóór inklaring, bedraagt:

Producent	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
Ester Industries Ltd 75-76, Amrit Nagar, Behind N.D.S.E. Part-1, New Delhi-110 003, India	12,0 %	A026
Flex Industries Ltd A-1, Sector-60, Noida-201 301 (U.P.), India	12,5 %	A027
Garware Polyester Ltd 50-A Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai-400 057, India	3,8 %	A028
India Polyfilms Ltd 112, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi-110 001, India	7,0 %	A029
Jindal Polyester Ltd 115-117, Indra Prakash Building 21, Barakhamba Road, New Delhi-110 001, India	7,0 %	A030
MTZ Polyesters Ltd Sarnath Centre, Upvan Area, Upper Govind Nagar, Malad (E), Mumbai-400 097, India	8,7 %	A031

Producent	Recht (%)	Aanvullende Taric-code
Polyplex Corporation Ltd 2 Ring Road, Kilokri, Opposite Maharani Bagh, New Delhi-110 014, India	19,1 %	A032
Alle andere Indiase bedrijven	19,1 %	A999

3. Tenzij anders gespecificeerd zijn de voor douanerechten van kracht zijnde bepalingen op dit recht van toepassing.

Artikel 2

Het bedrag dat voor het voorlopige compenserende recht als zekerheid is gesteld in het kader van Verordening (EG) nr. 1810/1999 zal definitief worden geïnd ten belope van het ingestelde definitieve recht.

De als waarborg gestelde bedragen die het definitieve bedrag van het compenserende recht overschrijden, zullen worden vrijgegeven.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekenmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 december 1999.

Voor de Raad

De Voorzitter

T. HALONEN